ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
GIUSEPPE TESAURO
της 27ης Ιανουαρίου 1994 *

Κύριε Πρόεδρε,
Κύριοι δικαστές,

1. Η παρούσα δίκη αφορά τη δασμολογική κατάταξη ειδών ταξιδίου — χαρτοφύλακες, ταξιδιωτικοί σάκοι και βαλίτσες — από κυψελώδη πλαστική ύλη (PVC), ενισχυμένη εσωτερικώς με συνθετικό (βισκόζη, βαμβάκι-πολυεστέρα) ή φυσικό (βαμβάκι) ύφασμα.

2. Κατά την εισαγωγή τους και σύμφωνα με τη διασάφηση του εκτελωνιστή (της εταιρίας Danzas), που ενήργησε για λογαριασμό της εταιρίας εισαγωγών (Superior France SA), τα επίδικα αντικείμενα υπήχθησαν στις διακρίσεις του Κοινού Δασμολογίου (ΚΔ) των ειδών ταξιδίου *με εξωτερική επιφάνεια από υφαντικές ύλες*, ήτοι στις διακρίσεις 4202 12 91, 4202 12 99 και 4202 92 91.

Πάντως, μετά από διενεργηθέντα εκ μέρους των τελωνειακών υπηρεσιών έλεγχο, η αρμόδια εθνική αρχή επανακατέταξε τα αντικείμενα στις διακρίσεις του ΚΔ που προβλέπονται για τα είδη ταξιδίου *με εξωτερική επιφάνεια από φύλλα πλαστικών υλών*, ήτοι στις διακρίσεις 4202 22 10, 4202 12 19 και 4201 12 11. Κατόπιν αυτού, η αρμόδια εθνική αρχή απήτησε την καταβολή του υψηλοτέρου δασμού και των υψηλοτέρων φόρων σε σχέση με τις ανωτέρω δασμολογικές διακρίσεις.

3. Στο πλαίσιο της δίκης που κίνησαν οι ενδιαφερόμενες εταιρίες λόγω της ανακατατάξεως των εμπορευμάτων, το cour d'appel de Paris ανέστειλε τη δίκη και υπέβαλε προδικαστικό ερώτημα σχετικά με την ερμηνεία των συναφών διατάξεων της Συνδυασμένης Δασμολογικής Ονοματολογίας.

Όπως συνάγεται από την απόφαση περί παραπομπής, τα επίδικα αντικείμενα, ως είδη ταξιδίου, υπάγονται προδήλως στο κεφάλαιο 4202 του ΚΔ.

Το a quo δικαστήριο διευκρινίζει, πάντως, ότι η εξωτερική επιφάνεια των εν λόγω ειδών *αποτελείται* από φύλλα πλαστικής ύλης (PVC), ενισχυμένα εσωτερικώς με ύφασμα. Δεδομένου ότι το κεφάλαιο 4202 προβλέπει διαφορετικές διακρίσεις ανάλογα με το αν η εξωτερική επιφάνεια των ειδών ταξιδίου αποτελείται από πλαστική ή από υφαντική ύλη, το cour d'appel de Paris κρίνει ότι είναι αναγκαίο να διευκρινιστεί αν τα επίδικα είδη, η επιφάνεια των οποίων συν-

* Γλώσσα του πρωτοτύπου: η ιταλική.

δυάζει αμφότερες τις ύλες, πρέπει να υπαχθούν στη μία ή την άλλη κατηγορία διακρίσεων.

Από τα παραπάνω συνάγω ότι το προδικαστικό ερώτημα του εθνικού δικαστηρίου νοείται ως επιδιώκον να προσδιοριστεί αν, για τους σκοπούς της εφαρμογής των διακρίσεων του κεφαλαίου 4202 του ΚΔ, εμπόρευμα, όπως το περιγραφόμενο στην απόφαση περί παραπομπής — ήτοι είδη ταξιδίου με εξωτερική επιφάνεια αποτελούμενη από πλαστική ύλη (PVC) ενισχυμένη εσωτερικώς με ύφασμα — πρέπει να θεωρηθεί ως εμπόρευμα με *εξωτερική επιφάνεια* από πλαστική ύλη ή, αντίθετα, από υφαντική ύλη.

4. Συναφώς, πρέπει καταρχάς να υπομνησθεί ότι, σύμφωνα με τον γενικό κανόνα 2 β', σχετικά με την ερμηνεία της Συνδυασμένης Ονοματολογίας, «κάθε αναφορά σε ύλη εντός ορισμένης κλάσεως καλύπτει την ύλη αυτή είτε σε αμιγή κατάσταση είτε αναμεμειγμένη ή και συνδυασμένη με άλλες ύλες (...)». Όσον αφορά τα αναμεμειγμένα ή αποτελούμενα από διάφορες ύλες προϊόντα, ο κανόνας 3 β' προβλέπει ότι κατατάσσονται, κατά το δυνατόν, «συμφώνως προς την ύλην η οποία τους προσδίδει τον ουσιώδη τους χαρακτήρα».

5. Κατ' εφαρμογήν των ανωτέρω κριτηρίων, πρέπει να διευκρινισθεί αν στην προκειμένη περίπτωση η ύλη που προσδίδει στα είδη ταξιδίων τον *ουσιώδη χαρακτήρα τους* είναι η πλαστική ή η υφαντική ύλη. Συναφώς, η άποψη που υποστηρίζουν τόσο η Επιτροπή όσο και η Γαλλική Κυβέρνηση, την οποία ασπάζομαι πλήρως, είναι ότι η υφαντική ύλη δεν προσδίδει στα οικεία αντικείμενα τον ουσιώδη χαρακτήρα τους επειδή λειτουργεί απλώς προς ενίσχυση, ήτοι ως απλό υπόθεμα, των φύλλων από πλαστική ύλη που χρησιμοποιούνται για την κατασκευή των εσωτερικών επιφανειών.

6. Η ανωτέρω άποψη θεμελιώνεται κυρίως στην απόφαση του Δικαστηρίου επί της υποθέσεως Sportex [1], με την οποία κρίθηκε ότι, όσον αφορά προϊόν αποτελούμενο από διάφορες ύλες, ένα συστατικό στοιχείο που υπεισέρχεται, έστω και σε αυξημένο ποσοστό, αλλ' απλώς προς *ενίσχυση*, δεν είναι τέτοιας φύσεως ώστε να προσδίδει στο προϊόν τα ουσιώδη χαρακτηριστικά του και να επηρεάζει, συνακόλουθα, τη δασμολογική κατάταξή του.

7. Επιπλέον, η άποψη αυτή ενισχύεται από ορισμένα στοιχεία συναγόμενα τόσο από τις επεξηγηματικές σημειώσεις του Συμβουλίου Δασμολογικής Συνεργασίας, όσο και από εκείνες του ΚΔ, διατάξεων οι οποίες όπως προανέφερα αποτελούν ερμηνευτικά μέσα των κλάσεων του ΚΔ [2].

Πράγματι, όπως συνάγεται από τις σημειώσεις αυτές, σε περίπτωση κατά την οποία ένα προϊόν κατασκευάζεται από πλαστική ύλη σε συνδυασμό με υφαντική ύλη που χρησιμεύει απλώς ως υπόθεμα, η παρουσία

1 — Βλ. απόφαση της 21ης Ιουνίου 1988 στην υπόθεση 253/87 (Συλλογή 1988, σ. 3351).

2 — Βλ. απόφαση της 7ης Οκτωβρίου 1982 στην υπόθεση 234/81, Du Pont de Nemours (Συλλογή 1982, σ. 3515), και απόφαση της 23ης Σεπτεμβρίου 1982 στην υπόθεση 237/81, Almadent (Συλλογή 1982, σ. 2981).

του υφάσματος ουδόλως επηρεάζει τη δασμολογική του κατάταξη (βλ. τις επεξηγηματικές σημειώσεις των κεφαλαίων 39 και 40, που εξέδωσε το Συμβούλιο Δασμολογικής Συνεργασίας, καθώς και τη σημείωση 2 α' 5 του κεφαλαίου 59 και τη σημείωση 3 γ' του κεφαλαίου 56 του ΚΔ). Όπως παρατήρησε η Επιτροπή, στο πλαίσιο του ΚΔ, πρέπει κατά κανόνα να γίνεται διάκριση ανάλογα με το αν το υφασμάτινο συστατικό στοιχείο αποτελεί ή όχι απλό υπόθεμα της πλαστικής ύλης. Από τον συναφή έλεγχο εξαρτάται η κατάταξη του εμπορεύματος στο σύνολό του ως υφαντουργικού ή, αντίθετα, ως πλαστικού προϊόντος. Η έννοια του «υποθέματος» ορίζεται στις επεξηγηματικές σημειώσεις του κεφαλαίου 40, όπως θεσπίστηκαν από το Συμβούλιο Δασμολογικής Συνεργασίας. Κατ' αυτές, πρέπει να θεωρούνται ως «υποθέματα» τα υφαντουργικά προϊόντα που δεν έχουν υποστεί επεξεργασία και είναι αλεύκαστα, λευκασμένα ή βαμμένα ομοιόμορφα, οσάκις καλύπτονται στη μία μόνο επιφάνειά τους με πλάκες, φύλλα ή ταινίες από κυψελώδη πλαστική ύλη. Δεν συντρέχει κανένας λόγος να θεωρηθεί ότι ο ανωτέρω ορισμός, όπως απαντά στο πλαίσιο του κεφαλαίου 40 (καουτσούκ και τεχνουργήματα από καουτσούκ) δεν μπορεί να τύχει κατ' αναλογίαν εφαρμογής στο πλαίσιο του κεφαλαίου 39 (πλαστικές ύλες), και τούτο κατά μείζονα λόγο, καθόσον, με πρόσφατη τροποποίηση, η οποία επήλθε μετά τα πραγματικά περιστατικά της κυρίας δίκης, το Συμβούλιο Δασμολογικής Συνεργασίας επαναλαμβάνει στο κεφάλαιο 39 την ήδη απαντώσα στο κεφάλαιο 40 έννοια του «υποθέματος». Στην προκειμένη περίπτωση δεν χωρεί αμφιβολία ότι το συστατικό στοιχείο από ύφασμα, το οποίο χρησιμοποιείται αποκλειστικά προς ενίσχυση και μόνο στην εσωτερική επιφάνεια των επιδίκων ειδών, συμπίπτει με τον ορισμό του «υποθέματος» που προανέφερα.

8. Ενόψει των προεκτεθέντων, νομίζω ότι στο ερώτημα του a quo δικαστηρίου προσήκει η ακόλουθη απάντηση:

«Για τους σκοπούς της εφαρμογής των διακρίσεων του κεφαλαίου 4202 του ΚΔ, εμπόρευμα, όπως το περιγραφόμενο στην απόφαση περί παραπομπής, ήτοι είδη ταξιδίου με εξωτερική επιφάνεια από πλαστική ύλη (PVC) ενισχυμένη εσωτερικώς με ύφασμα, πρέπει να θεωρείται ως εμπόρευμα με την εξωτερική επιφάνεια από πλαστική ύλη και όχι από υφαντική ύλη.»